

"KELEIVIS"
PARANKIAUSIAS DARIŲ ŽMONIŲ
LAIDRAŠTIS, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.

KAINA METAMS:
Amerikoje \$1.50
Kitose šalies (užrubežiuose) 1.75

PUSEI METŲ:
Amerikoje 75 c.
Kitose šalies \$1.00

Kreipiantis su kokiais nors reikalais į
"KELEIVIS" redakciją arba užsimokant
už laikraštį, visados reikia teip adresuoti:

"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

KELEIVIS

"KELEIVIS"
LITHUANIAN WEEKLY
— published by —
J. G. GEGUŽIS & CO.
every Thursday in BOSTON, MASS.
Represents over 4,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 400,000 in United States.

The best Advertising Medium. Executes
all kinds of JOB and BOOK PRINTING.
Translating and Printing in all Mo-
dern Languages.
All Communications should be addressed:
"KELEIVIS"
28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

No. 26

Boston, Mass., 30 Birzelio | June | 1910 m.

Metas VI.

VISOKIOS ŽINIOS IŠ RUSIJOS.

Nunuodijo daug žmonių.

Peterburgas. — Suėmimas d-ro Pačenko atidengė pasibaisėtinus dalykus. Pačenko yra vienas iš garsiausių Peterburgo daktarų ir įžymi ypata tarpe aristokratijos. Dabar puola ant jo nuožvalga, kad pereitose metuose, kada Peterburge siautė cholera, jis nuuodijęs daug žmonių. Augstose sferose tydom kalbama, jog tarpe Pačenkos aukų, apart kelių augstų viršininkų, randasi ir caro giminių.

Pačenko jau prisipažinęs, jog per pereitus metus jis nuuodijęs 40 ypatų, gerai žinomų aristokratiškoj draugijoje. Tarpe jo aukų nurodyta dvi moteri: vieną iš jų Pačenko padaręs beprote, o antrą nuuodijęs nuodais naikinimui choleros.

Su d-ru Pačenko suimta grovas Liasij ir da kelios įžymios ypatos. Grovas Liasij, 25 metų amžiaus, prie kaltės neprisipažįsta, bet esą darodymai, buk jis davęs Pačenkai 50,000 rublių, kad tas nuuodytų jo du brolius, kad paimti jų turtą. Ir abudu jie mirė.

Dabar po augščiausiojo teismo priežiūra eina tyrinėjimai. Caras esąs labai tame užinteresuotas. Jis priskakė Stolypinui, kad nuolat jam būtų pranešama apie tai. Taigi spėjama, jog jaučia, kad tarpe Pačenkos aukų yra ir jo giminių.

Eina gandas, jog esą faktai, kad didis kunigaikštis Vladimir ir Aleksas, kurie i trumpą laiką mirė vienas po kitam, mirė per d-ro Pačenkos pasidarbavimą.

D-ras Pačenko buvo žinomas netik kaip gydytojas ir specialistas choleroj, bet jis dalyvaudavo su augstais viršininkais įvairiuose susirinkimuose ir visur buvo prielankiai priimamas.

Kaip tyrinėjimas parodė, 15 metų atgal jis išrado gyduoles atgalimui choleros, bet ikišiol jas slėpė. Kada kitų daktarų gyduoles pasirodė nepasekmingomis. Pačenko pabandė savų, nuo kurių, kaip d-ras Sichev sako, mirė 400 ar 500 žmonių, kurių didesnę dalį priklausė augstesnei klesai.

Paprastai Pačenko nuodijo žmones už pinigų. Jeigu, daleiskime, vienas norėjo prašalinti ypatą, kurios jis laukė turto, tai kreipdavosi pas d-rą Pačenko ir ta ypata tuoj mirdavo. Už tokį darbą Pačenko imdavo nuo 1,000 lig 500,000 rublių, žiurint kiek jo darbas atneš anam pelno.

Kaip buvo jau rašyta, Pačenko liko suimtas dėl grovo Buturlino mirties. Buturlinas buvo da jaunas oficerius; jis buvo turtingo generolo sunus, sako, jog tai bu-

vęs turtingiausias žmogus viso Rusijoje. Nekurie iš jo giminių norėjo kuogreičiausiai susilaukti jo mirties, kad paimti pinigų. Jie kreipėsi su tuo reikalu pas d-rą Pačenko ir tas juos užtikrino, kad jaunas Buturlinas tuoj mirs, jeigu jam, Pačenkai, bus užmokėta už tą "pransystę" 500,000 rublių. Reikalaujami pinigai tuoj buvo užmokėti ir už dviejų mėnesių Buturlinas mirė nuo choleros.

Antru Pačenkos "kostumerium" buvo grovas Liasij. Buvo tai žmogus didžiai išlaidus, o finansiskās jo padėjimas buvo kritiskās. Jis prašė brolių paskolint, bet tie jau neskolino. Tuomet jis nuėjo pas d-rą Pačenko ir prižadėjo jam 50,000 rublių, jeigu jis nuuodys jo brolius. Ir tuoj abudu jie mirė nuo choleros. Nebuvo tuomet jokios pažvalgos ir po jų mirties minėtas eikvotojas gavo paveldėjystę jų turtą.

Toliaus, tulas Bulgakov buvo skolingas keturiems bankieriams 500,000 rublių. Jie butinai pareikalavo, kad Bulgakov tuos pinigų jiems nevilkinant užmokėtų, o Bulgakov negalėjo. Dažinojo apie tai d-ras Pačenko ir pasiūlė jam savo patarnavimą už 100,000 rublių. Bulgakov davė jam 100,000 rub. ir jo pačioj savaitėj visi keturi bankieriai mirė nuo choleros.

Kada Počenką suėmė, jo bute rado daug laiškų, kurie atidengė visus augščiausius mi-nėtus darbus. Suimtas daktaras nužudė 40 moterių ir vyrų iš augstos klesos.

Rusija fortifikuoja Suomiją.

Peterburgas. — Šiandien pilnas Peterburgas įvairių paskalų kas link padėjimo Suomijoje. Kiekvienas stebisi, kad duma taip umai, bei ilgų svarstymų, paskyrė 8,000,000 rublių statymui Suomijoje barakų. Vienkart Suomijos geležinkeliai vienijami su tais Rusijos geležinkeliais, kurie turi plačiausį išsišakojimą, taip, kad iš visur traukiniai galėtų bėgti be persimainymo tiesiog į Suomiją. Valdžia gerai supranta, jog Suomijoje dabar negali but ginkluotas sukilimas, bet daugelis yra tos nuomonės, kad valdžia fortifikuoja Suomiją bijodama Vokietijos įsikimū.

Bomba sprogsa tarp žandarų.

Varšava. — Birželio 17 d. ant Vienos geležinkelio stoties į burį žandarų mesta bomba. Sprogimas buvo gana smarkus ir pasekmingas, nes vienas žandaras liko užmuštas, o 4 sunkiai sužeisti. Žandarų viršininkas taipgi apturėjo kelias žaizdas, tik netaip sunkias, kaip žandarai. Bombos metėjas suimtas.

Rusijoj 160,095,200 gyventojų.

Peterburgas. — Paskutinė statistika parodo, jog su pa-

baiga 1909 metų Rusijoje buvo 160,095,200 gyventojų. Nuo pereinio gyventojų surašo, kuris atsibuvo 1897 metuose, Rusijoje pribuvo 33,199,000 žmonių. Iš to skaitliaus 86.5 nuosimčių yra žemdirbiais, o tik 13.5 nuosimčių miesčioniu.

Nekaltą pakorė.

Černigovas. — Dabar išsiškinio, kad iš trijų neseniai pakartų kaimiečių, kuriuos kariskās teismas pasmerkė mirtin už nužudymą urėdninko, vienas buvo visai nekaltas ir nieko apie nužudymą nežinojo.

Iš kalėjimų gyvenimo.

Černigovo kalėjime iš 3 nuteistų pakarti iš nakties rasta du negyvu. Ar jie patys nusizudė, ar kas juos nužudė, nežinia. Pirmiau jau toj pačioj byloj vienas buvo teismo nekaltai mirtin nuteistas ir pakartas.

Konfiskavo knygas.

Draudžiamų knygų policijai pasisekė suimti 70 pudų ant stoties Kornegatai. Jos ejo iš Rumynijos užpakotos kaipo moliniai indai.

Turbūt gražiai elgėsi.

Penzoj pati vyriausybė uždarė už provokaciją apsaugos skyrių ir atstatė nuo vietos žandarų pulkininką Nikolajevą.

Kratos ir areštai.

Varšavoj daug kratų ir suėmimų. Iš 20 gimnazijos mokinių prieš 2 savaites suimtu, dalis jų išsiųsta iš Varšavos, dalis kalėjimuose ir teisman patraukti.

Lapės sumedžiojimas.

Minsko gub. Mozyrio paviete 1905 m. 7 medžiotojai įsivijo lapę po vienos aplesitos cerkvukės grindimis, kur ji savo turbūt lizdą turėjo. Įlindę į olą šunes negalėjo išieiti. Tad medžiotojai įėjo į cerkvę ir atvertė grindų lentas — išsoko šunes ir lapę. Vienas medžiotojas bešaudamas lapę pataikė kelias šruotais į Kristaus paveikslą, na, pagalios šunes pribagė ir lapę. Už tai buvo byla pas žemiečių viršininką, niekais užsibaigusi.

Bet štai v. dumos narys, šventikas Jakubovičius, su-rado, kad čionai kitatikiai tyčia išniekinę pravoslavų cerkvę — mat 5 medžiotojai buvo katalikai ir 2 pravoslavai. Byla išnaujo pakelta šiomis dienomis labai skaudžiai užsibaigė — 5 medžiotojai gavo nuo 8 iki 4 metų katorgos, iš kitų viens — 2 metų, o kiti 1 metus kalėjimo.

Iš činovnikų gyvenimo.

Činovnikų vagysčių, kyšių lupimų ir kitokių darbėlių ypač daug susekta Vitebsko gubernijoje. Pasirodė, kad už pinigų kalinius paleisdavo, kad išlupti pinigų, policija tyčia be kaltės suimdavo, ir abelnai lupdavo kur tik prieidami.

Bus, žinoma, teismas, bet tiek tai ir gelbės.

ŽINIOS IS VISUR.

Ogi žmonės užmokės.

Ponas Taftas bevažinėdamas aplankyti savo draugą Diaza — tą kruvinąjį Diaza — ir dalyvaudamas visose Amerikos kapitalistų puotose, padarė 25,000.00 išlaidų daugiau, negu prezidentui paskirta ir dabar prašo kongreso, kad tas lėšas jam uždengtų iš valstybės išdo Kongresas, žinoma, nėra žmonių igaliotas ant to. Bet ir kongrese sėdi juk ne darbininkai, bet Tafto draugai. Tad štai ką jie sumanė: tuos \$25,000.00 priskaityt prie valstybės nedatekliaus, kuris pasidaro iš įvairių netekėtų išlaidų, o žmonės užmokės! Ar ne puiku? Prezidentui ant kelionės yra paskirta 25 tūkstančiai dol. ir ligšiol visuomet tų pinigų užtekdavo, bet prie pono Tafto da metai nepasibaigė, o 25 tūkstančiai pasidarė jau "extra."

Bet tai būtų socializmas.

New Haveno geležinkelio valdyba praneša, jog pereitų metų pelnas nuo to geležinkelio atnešė 8 nuosimčius dividendos akcionieriams ant idėtojo kapitalo \$121,000,000. Kitais žodžiais sakant, akcionieriams bus užmokėta \$9,680,000 uždarbio. Apart to da, busią atidėta apie 3 milijonai dol. ir pertekliaus išd. Tas reiškia, jog New Haveno geležinkelio kompanija pereitais metais pelnė daugiau kaip milijoną dolerių kas mėnuo. Tuos pinigų sumokėjo žmonės. Geležinkelį padarė žmonės. Pelną pasiėmė keli kapitalistai, kurie netik nė pirmo prie to darbo nepridėjo, bet gyvendami Šveicarijoje ir Francuzijoje dagi visai to geležinkelio nematė. Ar tai ne stebuklinga? Jei geležinkeliai pri-gulėtų visuomenei, tai tie milijonai būtų jos pelnu. Bet tai būtų socializmas — baisu!

Kelionė ore.

Vokietijoje tarp Fridrichshaven ir Duesseldorf, apie 300 kilometrų, dabar nuolat lekiuoja pasažierinis orlaivis. Visą tą toli, orlaivis perlekia i 9 valandas, ir ta kelionė prekuiuoja nuo \$25.00 iki \$50.00. I orlaivį sutelpa apie 30 ypatų. Vokiečiai mano ir tarp kitų miestų įrengti tokius pasažierinius orlaivius.

Emil L. Boas, viršininkas Hamburg-America garlaivių linijos praneša, jog toji kompanija rengia orlaivių liniją tarp New York'o ir Boston'o.

Butų gerai paskraidyti ore, bet ar nebus tik per daug bedieviškai, kadangi Dievas žmogui sparnų nesutvėrė, o žmogus išgalvojęs koki ten orlaivį pradeda skraidyt su paukščiais ore.

Karė tarp kareivių ir policijos.

Havanoj, ant salos Kubos,

vietinės igulos kareiviai susirėmė su vietine policija. Keturi užmušti ir keliolika ypatų iš abiejų pusių pažeista. Mušis užgimė štai dėl ko: Vienoj raudonojo apskričio gertuvė, majoras Francisco Toledano norėjo "mylėti" tą pačią merginą, kurią "mylėjo" policijos kapitonas Francisco Ferey. Tai tau ir apginėjai "tėvynės" ir "tvarkos."

Italija kariaus ore.

Parlamentas nutarė paskirti 10,000,000 lirų (j \$1,200,000) supirkimui naujausių orlaivių kariskiams reikams. Socialistai ir republikos šalininkai protestavo, nurodydami, kad šalis ir taip yra baisiausiame skurde ir žmonės kenčia bada; reikalavo už tuos pinigų pagerinti ukę ir prekybą. Vienok klerikalai ir tautininkai 200 balsų sumušė pirmuosius. Aiškiai matoma, kad pastaruosius daugiau apeina kraujo praliejimai negu savo žmonių gerovė.

Augštos kilmės galybė.

Tulas amerikietis, istvir-kėlis, Porter Charlton užmušė savo žmoną Italijoje, pasukui sukimšo jos kuną į skrynę ir įmetė į ežerą Como, o pats sėdo ant laivo ir išvažiavo į Ameriką. Kelias dienas vėliau lavonas tapo at-rastas, iš ko galima buvo spėti, jog tai daroas paties vyro. Išlipus iš laivo Hoboken'e, ant pareikalavimo Italijos valdžios, tapo su-narštuotas, bet Amerikos valdžier per savo pasiuntinį Ry-me atsakė, kad žmogžudžio neisduos. Tuojaus sušaukta keletas daktarų ir atrasta, kad Charlton esąs sumišęs. Ta komedija daroma dėlto, kad Charlton'o tėvas yra senu (da iš mokyklos) draugu dabartinio prezidento Taft'o. Todėl tokiems valia daryti viską, nes jie vis randa sau išteisinimą.

Išnaudoja chiniečių vaikus.

Pastaruoju laiku Amerikos kapitalistai pradėjo platin medvilnės pramonę Chinijoje, kur neapsakomai pigūs darbininkai. Isteigta daug audeklinių ir verptuvių, kuriose dirba daugiausiai chiniečių vaikai. Darbo laikas — nuo šviesos lig tamsai, o užmokestis 4 centai i dieną. Tuotarpu Amerikos medvilnės dirbtuvės, kurių daugiausiai randasi Naujojoje Anglijoje, sistematiškai užsidarinėja ir tūkstančiais atleidžiami darbininkai, nes darbas sistematiškai perkeliamas į Chiniją, kur tiesos nedraudžia išnaudoti vaikus.

Socialistai darbuojasi Afrikoj.

Draugas Tom Mann, Australijos socialistų partijos narys, praneša, jog jam paskmingai sekasi pietinėj Afrikoj organizuoti žmones, kurie paskutiniaus metais kitų šalių kapitalistai pradėjo išnaudoti gyventojus.

Socialistas juokauja su karalium.

Roma. — Italijos karalius Victor Emanuel priėmė ant privatiško pasikalbėjimo gar-sų socialistą Alfredo Lisi, kuris yra kooperatyvškos dirbtuvės perdėtinis. Aprašydamas tą pasimatymą "U-novo Giornale", Lisi tarp kito ko sako šiaip:

"Mane priėmė i pašėlusiai gražiai išdabintą kambarį. Karalius jeidamas atsiliepė i mane šiais žodžiais: — Labai man smagu, kad gaunu suspausti tamistos ranką, brangus pone, Lisi. — Aš ant to atsakiau: Męs labai išsiilgom jus, viešpatie, nes apart jūsų veido ant krasos ženklelių nekuomet jus nematom."

IS AMERIKOS.

Varnas varnui akies neiškirs.

Teismas paskyrė "Grand Jury" (prisaikintųjų teismas) po vadovystė John D. Rockefeller, idant ištirti taip vadinamąją "Baltosios Vergijos prekybą." Kaip jau yra žinoma, gauja niekšų importuoja jaunas merginas ir parduoda jas i paleistuvystės namus. Minėtoji Jury darbavos apie 8 savaites, bet dabar teisėjas O'Sullivan paleido, visai nieko nepranešdamas, ką jie per visą tą laiką susekė. Bet už "darbą" valstija gavo užmokėti. — Gal ir būtų ką nors suradę, bet kur praleis pinigų Rockefeller draugai ir patys teisėjai, panaikinus tokias istaigas?

Civilizuota peštyne.

Liepos 4 d. Reno, Nevada, bus muštinė tarp Jim Jeffries (baltas) ir Jack Johnson (juodukas). Muštynėn tuodu drutuoliai apsimauna su minkštomis pirštinėmis, išsirengia nuogi ir stumdo viens kitą tolei, pakol kuris nors pargriuva. Tai yra vienas iš mylimiausių amerikoniškų sportų. Už tokias kvailystes tuodu drutuoliai gaus už tą vakarą suviršum \$150,000.00. Kuris pergalės gaus 65 nuosimčius; apgalėtasis gaus 35 nuosimčius tos sumos. Mylėtojai tokių sportų neriasi iš kailio girdėdami apie tą kovą. I Reno suvažiuavo sportmyliai iš visų kraštų, net Australija ir Azija atsiuntė savo atstovus.

Ar gi reikia da didesnių juokdarysčių XX šimtmeityje?

Išvays ateivius.

Lynn'o miesto majoras Rich įsakė policijai, kad iškreštų ir pridabotų svetimačiais apgyventą miesto dalį. Ir jei sutiks tokį svetimtautį, kuris negalės išsiskinti, kodėl jis Lynn'e gyvena (o kaip tie svetimtaučiai galės paaikskinti, kad tikur paskutiniaus metais kitų šalių kapitalistai pradėjo išnaudoti gyventojus.

Dievo rustybė.

Wilkes Barre, Pa. — Šiomis dienomis smarki perkunią persitranskė per visą apielinkę. Žaibas uždegė keletą triobėsių ir suskaldė daug medžių. Sale kitko, įtrenkė i lenkų bažnytėlę ir sudegino. Kunigas vos tik paspėjo išnešti iš bažnyčios švenčiausią ir keletą altoriaus indų; aprėdalai ir kitos bažnytinės įrėdnis sudegė. Tikra plėga, pats Dievas savo namus pradeda deginti.

Pavarė iš parapijos.

Katalikų kunigas Patrick H. Galen iš Florence, nedėlios dieną per pamokslą, aiškindamas reikalingumą mokslo, patarė savo parapijonams stengtis leist savo vaikus i augštesnes mokyklas, paveizdan — Harvard, Yale ir Smith'o (didžiausi ir geriausi) universitetus. Tokį kunigo pamokslą šviesos neapkeštojai perdavė Springfield, Mass. vyskupui Thomas D. Beaven, o vyskupas prisakė kunigui tuojaus pasitraukti nuo vietos. Gallen toj parapijoj buvo 21 metus. Vyskupas savo laishe išsireiškė, jog "skelbimas tokių pamokslų miniomis, gresia pavojų bažnyčiai." Puiki politika, nėra ko kalbėti.

Pasibaisėtinas darbas.

Birzelio 25 d., tris vyrai apsiginklavę mašiniais revolveriais užpuolė ant tulo apautuvų fabrikanto Landregan iš Lynn'o ir užsėvė jį Bostono priemiestyje. Laudregan išėmė iš bankos apie \$5000.00 pinigų išmokėjimui darbininkams algų ir ejo lydimas policimono Carroll. Piktadarijai paleido šuvis i policimono i Landregan ir ant vietos juodu užsėvė, pasukui pagriebę pinigų leidosi bėgti. Kadangi tas atsitiko pačiam vidurdieny, tad ant šuvių balsų subėgo minia ir nužvelgus piktadarius pradėjo vyti. Plėšikai šaudė i visas puses ir nieko neprisileido. Pabėgę kiek nušaliau pasidalino pinigų ir leidosi bėgti i netoli esantį miškėlį. Praeinantis policimonas, pamatęs bėgančius žmones, riktelėjo jiems sustoti. Plėšikai nepaklausė ir vėl prasidėjo šaudymas. Tuom pat laiku subėgo iš Lynn'o policija ir apsupo plėšikus. Vienas iš jų, kurio vardas nežinomas, tapo užšautas ant vietos. Sako, buk jis, nematydamas išėigos, pats nusišovė. Antras, Abe Abstein (iš pravardės matomai žydas) nuo 23 E. 2nd st., New York, smarkiai sušaudytas guli Lynn'o ligonbuty ir tuojaus mirs. Tretysis-gi, Bill Kovinski pažeistas i ranką. Įsiutusi mitaučiai Absteina ir Kovinski no-dalį. Ir jei sutiks tokį svetimtautį, kuris negalės išsiskinti, kodėl jis Lynn'e gyvena (o kaip tie svetimtaučiai galės paaikskinti, kad tikur paskutiniaus metais kitų šalių kapitalistai pradėjo išnaudoti gyventojus.

Plėšikai yra ateiviai iš Rusijos, 2-3 metai kaip Amerikoj ir todėl toks atsitikimas skaudžiai atsiliepia ant visų ateivių.

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu.

—Sveikas gyvas, Maikė!
—Da laikausi! O kaip tau, tėve, einas? Matau, šiandien geram upe esi.

—Taip, vaike, šiandien turiu naujus faktus ir tave jau sukritikuosiu. Tik štai ką aš noriu da tau pasakyti: iškalno padarykim tokią sutartį: jeigu aš tave sukritikuosiu, tai tu turėsi pripažinti mane už protingą vyrą ir visuomet manęs klausyti. Sutinki?

—Gerai, tėve, kritikuok, aš prieš kritiką neprotestuoju. Šiandien prižadėjau tau papasakoti apie tikėjimus, tikuos, kad pirininkai gerų faktų, nes laiko turėjai visą savaitę. Bet jeigu aš tavo faktus sumusiū, tai tu turėsi manęs klausyti.

—Aš matau, kad ir tu, vaike, gerai prisirengęs. Bet pirmą, negu tu pradėsi kalbėti, aš norėčiau užduoti tau vieną klausimą.

—Aš jau klausau.

—Tu, vaike, anuosyk man sakei, kad mokytį žmonės netiki, o aš laikraštyje skaičiau, kad vienas milijonierius paukavo ant bažnyčios penkiasdešimt tukstančių dolerių. Taigi pasakyk man dabar, ar tas milijonierius buvo mokytas, ar ne?

—Kunigišką klausimą uždavei man, tėve, bet aš tuo jau įsi išrišiu. Aš to milijonieriaus nepažįstu, bet daleiskime, kad jis yra net ir labai mokytas, tai paaukauti ant bažnyčios jo tukstančiai da nereikia, kad jis tiki ir bažnyčią. Jis gali būti pirmos eilės bedievis ir aukauti ant bažnyčios.

—Tai kam jis aukautų, jeigu netikėtų?

—Tu žinai, tėve, kad milijonierius pinigų uždirba nesusipratę darbininkai. Bet ar tu manai, kad jie amžinai bus tokiais nesusipratėliais, kad kokiam ten dykauduoniui krautų milijonus? Tik dirsite, tėve, giliai ir gyvenimą, o pamatysi, kad ant pat dugno, pačioj žemiausioj luomoj, ant kurios remiasi visos draugijos surėdymas, darosi kas tai nepaprasto. Pradedant virti koks tai judėjimas. Socialistai organizuoja darbininkus, išrodinėja kaip jie yra skriaudžiami ir sako, kad fabrikas, geležinkelius, anglių kasyklas ir žemę jie turi paimti į savo rankas.

—Tas būtų gerai, Maikė, gal tuomet ir aš daugiau farmą.

—Bet kapitalistai tą visą judėjimą nori nuslopinti. Jie yra mokytį ir gerai supranta prie kostengiasi darbininkai. Todėl, nors jie ir netiki, bet po keliasdešimt tukstančių aukauja ant bažnyčių, kurios atsidėję veda kovą su socializmu. Ar dabar bus aišku, kodėl tas milijonierius paukavo bažnyčiai penkiasdešimt tukstančių?

—Aš, vaike, nieko da nesupratau.

—Tai klausyk, pasakysiu tau kitais žodžiais: milijonierius reikalingi tamsūs ir paklusni darbininkai, o jis žino, kad vienatinė istaiga, kuri gina žmones nuo mokslo ir palaiko tarp jų tamsumą—tai bažnyčia, todėl jis ją išselpia. Aišku?

—Vardan visos parapijos aš keliu prieš tave protestą! Kaip tu drįsti taip užgauti bažnyčią? Ar tu gali daro dyt, kad bažnyčia palaiko tamsumą?...
—Aš nenoriu apie vieną dalyką ilgai kalbėti, bet jei tu butinai reikalauji daro dyti, tai priminsiu tau Garsą, kurį, kaip tu pats sakei, anuosyk tau kunigas davė. O kuomi tą galima pavadinti, jei ne prietarų palaikymu? Kuomi galima pavadinti pamokslus apie dangų ir pragarą, jeigu ne tušiomis pasakomis? Paklausk tu kunigo, kur yra pragaras? Kur dangus? Ar tu manai, kad jis tau pasakys? Jis negali tau pasakyti, nes jis pats nežino. Tečiau jis liepia mums tikėti, kad taip yra, kaip jis sako. Bet kodėlgi mes turim taip akiai tikėti, ką sako mums kunigas. Ar jis, kaip jo žmogus, negali klysti?

—Aš, vaike, tą gerai suprantu, kad kunigas gali suklypti, bet bažnyčia negali klysti. O kad yra dangus ir pragaras, tai tas ne kunigų pramanyta pasaka, bet taip liepia mums tikėti Romos katalikų bažnyčia. Matai, kaip greitai tu likai sukritikuotas! —Ištikro, tėve, tu privedi gerą faktą, geresnio ir "tėvas Kapucinas" neprivestų, tečiau bereikalo tu nudžiugai, kad aš likau tuomi sukritikuotas. Ar tu žinai, kas tai yra Romos katalikų bažnyčia?... Sakyk, tėve, žinai?

—Kodėl aš nežinasiu, ar aš ne katalikas?! Bažnyčia—tai Dievo namas!

—Galima pavadinti juk ir taip, bet tas nebus visai teisingai. Bažnyčia yra ne kas kitas, kaip kunigų istaiga arba, kitais žodžiais sakant, dvasiškoji žmonių valdžia. Čia, lygiai kaip ir svietiškoj valdžioj, viršininkai ant viršininkų, o jų pavaldiniai—tamsi minia. Kunigas yra viršininku parapijos; vyskupas—diocezijos, lyginant, kaip gubernatorius ant gubernijos, o ant vyskupų yra arcivyskapai, taip, kaip ant gubernatorių general-gubernatoriai. Popiežius, tai visos hierarchijos karalius. O čia tau ir visa bažnyčia, kurios galva kunigai pripažįsta popiežių. Bet kas yra popiežius, jeigu ne toks pat kunigas, kaip ir kiti? O jei kiti kunigai klysta, kodėl tad popiežius negali būti klaidingas. Visi bažnyčios prisakymai, tai prisakymai popiežiaus ir kritikuot jų niekas neturi tiesos, nežiurint kad jie būtų ir visai kudiški. Tas mums parodo, kaip silpnas yra bažnyčios mokslas, kuris, kaip kunigai tvirtina, esąs neklaidingas. Ką pasakysi ant to, tėve?

—Palauk, vaike, dabar aš turiu pamąstyt.

—Jei neturi ką atsakyti, tai reikšia, kad esi jau sukritikuotas.

Beveliniai Telegramai.

Berlynas.—Iš priežasties pabrangimo sviesto ir kiaušinių, kaizeriui padidinta algą nuo \$3,925,000 ant \$5,175,000.

Chicago, Ill.—Anglų laikraščiai juokiasi iš lenkų, jog, idant priduoti savo Zbyszku upo einant imtis su Gotchu, jie pradėjo griežti tautiskąj himną "Boże coś Polskę." Bet "Boże" Zbyszku nepažino ir Gotch jį paguldė, kaip kuli, o kartu su Zbyszku nupulė ir "sława Polski."

Philadelphia.—"Progresas" tokiais žingsniais nuėjo pirmyn, kad Jociš išėjęs jį ieskoti pakliuvo į tokią vietą, kad ir išeiti negali.

Halley'o kometa subyrejo.

Halley'o kometa dabar yra jau mirusi kometa. Ta keista dangaus ruimų bastunė, kuri daugelį prigąsdino ir ne vieną silpnąprotį išvarė iš galvos, kuri nusinesė su savim Anglijos karalių ir per tukstančius metų pranašavo savo pasirodymais tik kares ir valdonų nupuoliama, kuri lemė žmonėms nelaimės ir Dievo rustybę,—daugiau jau niekam nebesirodys ir nieko nepranašaus.

Tokios nuomonės yra Camille Flammarion, garsus francūzų astronomas ir daugelis kitų Europos ir Amerikos mokslininkų. Jeigu žemės gyventojai pamatys kada nors Halley'o kometa ir vėl, tai pamatys tik iširusius jos likučius.

Kaip užbonas, kuris per tankiai eina į šulinį, turi kada nors sudužti, taip ir pono Halley'o dangiškoji kelevė, per daug įsidrąsinus savo senam amžiumi, neatsargiai įsi- blaskė tarp saulės ir žemės ir dabar lėkdama per dausas skyla ir dalijasi, o kada pasieks Neptūną (vieną iš tolimiausių planetų saulinėje sistemoj), tenai bus jos šermainis.

1986 metuose, kada Halley'o kometa vėl turėtų sugrįžti, žmonės gal pamatys vien tik šermaines žvakes. Tai bus bausis meteorų puolimas arba žvaigždinis lietus, kokis buvo 1872 metuose, kada žemė susidurė su suskilusia Bielos kometa.

Abelnai yra manoma, jog kometa turėjo paiti patekus tarp dviejų priešingų pajėgų. Ji buvo per silpna išlaikyti iš vienos pusės saulės, iš kitos pusės žemės pritraukimo pajėgas.

Iš daugelio įvairių nuomonių, teisingiausia gal bus tik viena ir tai ta, kad kometa susideda iš gazų, o pats jos branduolys—iš meteorų. Kitais žodžiais sakant, yra tai mažų, meteorais vadinamų kumelių spietis, apsuptys nepaprastai didele gazų atmosfera, kuri kuo tolyn, tuo skystesnė. Branduolys yra taip retas, kad su žiūrona pagelba per jį galima matyti 14-to didumo žvaigždes.

Visa ta medega neapsakomai lengvai pasiduoda saulės ir planetų pritraukimo pajėgai. Ir per amžius Halley'o kometa vengdavo pastarųjų įtekmes, tik šiuo žyso per daug prisitartin. Saulės pritraukimo pajėga ant kometos veikia su pragaištinga įtaka. Mėnulis, 240,000 mylių atstumu nuo žemės, parodo, kaip didelę turį pritraukimo pajėgą, pakeldamas jurių vandenį. O jeigu mirės mūsų kaimynas turi užtektinai įtekmes per 240,000 mylių pakelti jurių vandenį, tai kokią įtekme turi turėti deganti saulė, kurios kumas 60 milijonų kartų yra didesnis už mėnulį?

Saulė nuolat traukia prieš save žemę ir mėnulį, o žemė traukia prieš save saulę. Žemė taipgi nuolat traukia mėnulį, o mėnulis žemę. Halley'o kometa išrinko sau kelią, kuris ją įvedė tiesiog tarp saulės ir žemės. Tuo tarpu mėnulis buvo tokiame padėjime, kad jo pritraukimo pajėgos prisidėjo prie mūsų žemės pajėgų.

Ir kaip jums rodos, kokios gali būti tokio atsitikimo pasekmės? Aiškiai matoma, kad tokios, kokias dabar turime. Kometa, lėkdama su neapsakomu greitumu tarp žemės ir saulės, likos pagautą į dvigubą pritraukimo pa-

jėgą. Saulė traukė ją prieš save, žemė—prie save. Kometa gi, varoma judėjimo pajėga, lėkė pirmyn. Du priešingi pritraukimai padarė tai, kad kometa pradėjo smarkiai suktis. Uodega tuojaus nutruko ir likos pasukta taip, kad žemė visai per ją neėjo, kaip buvo astronomų tikėtasi. Vienkart plyšo ir pats kometos branduolys. Meteorai persiskyrė į dvi dali.

Nors kometa ištruko ir nulėkė į dausas, tečiau ji panaši jau į žmogų, kuris nupulė tarp Rockefellerio ir Tafto automobilių. Kada irimas jau prasidėjo, tai kuotolyn, tuo jis eina didyn.

Su kometomis tas atsitinka labai tankiai. 1833 metuose žemės gyventojai turėjo nepaprastą reginį. Vieną naktį netikėtai nušvito dangus. Apie valandą laiko lijo degančiais meteorais. Tarp žmonių užviešpatavo panika. Išrodė, kad svietui atėjo jau galas. O tikra priežastis to atsitikimo buvo tame, kad žemė ėjo per paukriusią kometa. Tokie atsitikimai buvo ir vėliau: 1872, 1885 ir 1892 metuose.

Taip mums aiškina astronomai.

Iksas.

Seimų aidas.

Aš, rodosi, lyg sapnuoju, lyg ne. Bet atsiminiau, kad tai veikia ant mano minčių aidas po Chicago seimų. Todėl aš ir pasidalsiu su "Keveivio" skaitytojais tomis seimų aidų mintimis. Štai keletas jų:

"...Pas mus žmonės dabar vaikščioja, kaip musmurių priėdė; vieniems gardu, kitiems—ne. T. M. D. seime B-čia buvo jau išanksto viską suorganizavęs ir, žinoma, viską gavo, ko norėjo. Juokingiausia buvo tuomet, kada francūzų pripažino garbės nariu. Po to, B. agitavo su smarkiausia prakalba, kad francūzų pripažino garbės nariu G-rį iš Paryžiaus. Ir tuoju užleido vietą G. pasiaiškinti. Na, o G. savo kalba pradėjo agituoti, kad pripažinti garbės nariu B. Šis tuom tarpu, kaip jo inteligentas, užsislėpė už durių, kad buk jis to negeidžia. Daugumas delegatų iš tokios komedijos garsiai juokėsi. Bet komedija buvo prastai lošiama; daugumas pasipiktino ir ponai "didvyriai" nepripažinti garbės nariais. "Lėkė kaip saikalai, o nutupė kaip vabalai."

Toliau, B. vaikščiojęs tarp delegatų ir nuo "savųjų" rinkęs ženklus ant pirštų. Kada jau turėjęs užtektinai, tuomet davęs įnešimą, kad jau balsuoti ir, žinoma, nubalsuota pagal B. norą. —Taigi, vartota "pirštų" politika.

Kitas dalykas: Seimas jau buvo išrinkęs komisiją peržiūrėjimui bilų ir visų išmokėjimų, bet B. pamatė, jog komisijon įėjo ne aklas jo šalininkas, tuoju jis (B.) padavė naują įnešimą, kad tas peržiūrėjimas būtų pavestas centro valdybai, nes, girdi, peržiūrėtojai turi pažinti vokiečių ir francūzų kalbas. Na, o centro valdyboj, kaip senojioj taip ir naujoj, nėra nė vieno, kuris pažintų bent vieną iš tų dviejų kalbų! (Reiškia, nėra taip augstai intelektualiskai išsivysčiusių. Red.)

B. politika esanti tokia: šimet, kada įvyks T. M. D. rinkimai, užleisti vietą kitiems, o kitą metų vėl paimti vadeles į savo rankas. Tik klausimais: ar tas krizis nenu-

stums jo visai nuo horizonto? Kaip matyti, B. neturi nė mažiausios užuojautos visuomenėje. Visuomenė, matomai, prijautė vien tik Kudirkos raštams, o ne centro valdybai, su B. priešakyje.

S. L. A. seime, kalbant abelnai apie politikas—seimukas, tai jeigu jau kas varė politiką, tai tą darė dešinieji—"tautiečiai" ir tankiai (gal ir visuomet) labai nesvarbiu budu.—Reikia apgalvėti, jog pas mus randasi tik tokis nesvarus budas lenktinavimo darbuose. Nors lenktinavimas reikalingas, bet jis turėtų būti geresnis ir tobulesnis. Gal su laiku tas pas mus išnyks, o jo vieta užims kitokia forma lenktinavimo. Kad tas įvyktų, reikia nemaža darbo.

Subatoje, baliuje, d-ras Šl. barė inteligentus; ragino, kad jie vienytųsi ir duotų pavyzdį kitiems.—Baisi gyvenimo ironija!—Ne, jų niekas nesuvenys ir jie nekuomet neduos miniai pavyzdžio. Minia pati turės sau pasiimti pavyzdį; ji pati turės išaugti augščiau už juos; turės duoti pavyzdį dabartiniam, neva, inteligentams. Minia turės numesti juos nuo sostų. Tik tuomet galėsime sulaukti ko geresnio.

Ketverge, kuomet kilo triukšmas kas link kandidatus į S. L. A. redaktorius, tai p. G. iš Paryžiaus (kiti vadiną—Hrabri), pasakė prakalbą, maž-daug šiaip:—"Man gaila, širdį sopa, kad jūs čia susirinkę tamsuoliai, nepažįstanti nę teisių, nė nieko, nė norite priimti mūsų šviesuolių patarimus. Mes šviesuoliai norime jus vesti, aukaujame jums savo sveikatą, savo darbą, o jūs mus šmeižiate, jus mus niekinate. Štai yra mano gerb. kolegos (ne kolekos): adv. Brač. ir Lop. ir jūs juos niekinate, pravar-džiojate. Štai yra p. Šern., kuris daugiau yra nuveikęs jūsų gerovei ir pakėlimui, negu kas kitas, o jūs ir jį šmeižiate, užgaunate jo jausmus. Tautiečiai (dar gerai, kad ne tautėdžiai), jūs nedėkingi mums!... daugiau negaliu ištarti..."—Na, ir pradėjo ašaras barstyti. Manė, turbūt, kad tokiu savo lošimu padarys didelį įspūdį, bet daugelis iš tų tamsuolių tik nusisypsojo iš jo lošiamos komedijos. Žmonės reikalauja darbo, tvirto darbo, kuris būtų paremtas ant tvirtų, uolinių pamatų, o ne komedijų lošimo. Bet ką padarysi, tie muzikai—tamsuoliai nesuspranta tokių "frantų."

T. M. D. seime B-čia, dalindamas balsavimo kortėles, skubina parašęs kandidatų pravarde ir parašytas atidavęs delegatams (taip daręs dar ir kitas delegatas, tuom syk šio pravarde nežinoma). Delegatas, gavęs jau parašytą popierėlį, apžiūrėjęs, pakraipęs galvą ir, ranka numojęs, sulenkęs ir atidavęs. Šį darbą matė keletas pašalininių žmonių.

Sako, esą pundai laisčių rašytų B. T. M. D. kuopoms, su agitacijos tikslu. Bet seimui jie neperstatyti. Vėliau, jei bus reikalas, bus parodyti—dokumentai esą rankose.

Reikia stebėtis ir apgalvėti, kad pas mus įvyksta tokie veidmainiavimai ir nesvarūs politikavimai. Reikia manyti, jog tie, kurie taip daro, bus priversti atitraukti nuo vietų."

Aš norėčiau, kad tai būtų sapnas, bet tai ne sapnas—tai gyvenimo faktai.

A. Ž.

KAIP PIGIAU PAKRIKŠ- TYT KUDIČI.

Visiems yra žinoma, kad užgimęs krikščioniškas kudiškis visuomet turi būti pakrikštytas, todėl apie tai nėra reikalo nė kalbėti. Aš čia noriu tik pasakyti, kaip galima apkrikštyti pigiau, nes mums, darbininkams, kurie uždirbam po \$1.50 arba \$2.00 į dieną, tas turi didelę svarbą.

Gegužės 29 d., š. m., aš nuvežiau į vieną lietuvių bažnyčią pakrikštyti neturtingų tėvų kudičį. Bažnyčioj buvo da dveji kumai, bet taip iš eilės išėjo, kad pirmą paėmė mano atvežtąjį kudičį krikštyti. Kada jau darbas buvo atliktas, aš padėjau ant stalo du dolerius. Kunigas pažūrėjo ant pinigų, paskui ant manęs ir tarė: —Čia būtų per mažai!...

—O kiek jūs imat? — užklausu aš.

—Jau mažiausiai duoda penkinę.

—Aš misliju, kad ir tiek gali užtekt.

—Tai tik ubagai tiek duoda—atšovė man supykęs kunigėlis.

Aš turėjau da kišenių dešimtinę ir norėjau jau traukti, bet vėl atsiminiau, kad esu bažnyčioj, o ne kokioj nors krautuvėj, kur galima pa-prašyti "čenciaus," ir susilaikiau.

—Tai kaipgi—klausu—ar imsit du dolerius, ar ne?

—Jei daugiau neturi, tai aš vėlyk dykai pakrikšty-siu... Pasiimk ir tuos!—tarė kunigėlis, nemandagiai pamėsdamas man pinigus.

—Ačiū!—sakau—aš užtai nepyksiu.

—Jei pinigų neturi, tai neik nė į kumus! Atvažiuos tokie, kurie turi—pastebėjo man dvasiškasis.

—Aš nė nenorėjau, bet kudiškis buvo silpnas, todėl laikiau sau tik už pareigą jo tėvams patarnauti.

Ant tu kunigas jau nedavė atsakymo, tik liepė man tuoju išsikraustyti. Aš pasiimiau nuo stalo du dolerius—o tie buvo nauji, gražūs!—pasakiau ačiū už pakrikštijimą ir, pasiėmęs kumą, išėjau.

Ir taip, kudiškis likos pakrikštytas dykai.

J. Birzelionis.

KORESPONDENCIJOS

Herrin, III.

Man teko but Johnson City, III. lietuvių jaunuo-menės baliuje. Apgarsinta buvo, jog pelnas nuo to baliaus bus apverstas ant įsteigimo skaityklos, bet praėjo keliatas savaitės, o niekur da nemačiau pranešta, kiek liko pelno ir ant ko jis sunaudotas. Jei pelnas nueis ant ko kito, tai rengėjams reikėtų išreikšti papeikimą už muilininą žmonėms akių.

P. J. M-s.

Providence, R. I.

Gegužės 22 d. buvo surengtos tautiškaipolitiško klubo prakalbos. Kalbėjo F. J. Bagočius iš Bostono, o vietiniai, J. Žeris, L. Sotkaičiūtė, ir A. Bačiulis,—deklamavo. Nuo mokslo mylinčių lietuvių kalbėtojų buvo įteiktas buketas gėlių.

Aukų per prakalbas surinkta uždengimui lėšų \$7.34. Komitetas.

Exeter, N. H.

Lietuvių čia nedaug, gyvena sutikime. Iš laikraščių skaito daugiausiai "Kėleivį". Gyvuoja čia šv. Jono draugystė, kuri gegužės 21 d. parengė balių, į kurį net svetimaucijų atėjo 15 porų ir visi gėrėjosi.

Neseniai čia mirė V. Babičius, šv. Jono dr-tės narys, todėl buvo gražiai draugystės palaidotas. Velionis paėjo iš Vilniaus gub., Trakų pav., Pilvingių sodžiaus. B. Naudžiunas.

Stoughton, Mass.

Per pasidarbavimą V. Sarapo J. Peldžiaus ir kitų, perreitas metais čia likos užde-tas pamatas ko-operatyvš-kai krautuvei. Darbas ligšiol vartyta vis pirmyn. Nė labai seniai buvo parkviestas iš So. Bostono kalbėti F. J. Bagočius, kuriam paaiškinus tokios krautuvės vertę ir paraginusi jos rašyti, pradėjom da energiskiau darbuotis ir birželio 15 d. nutarta jau krautuvę atidaryti po vardu The Lithuanian Co-operative Association, incorporated 1910, Massachusetts.

Kauciją darbininkai užsi-statė šiaip: užveizda \$500, kasierius \$1,000, trečias darbininkas \$300. Ko-operatyvsko turto bus ir \$2,000 ir prijaudimas tam darbai yra didelis.

J. A. Peldzius.

Amsterdam, N. Y.

Vietinis mūsų kunigėlis pasakė labai dailų pamokslė-lį apie dangaus grožybes (ar jis ten buvo? Red.) ir apgalvestav, kad daugelis lietuvių tų grožybių išsizada. Kalte, žinoma, suvertė ant bedievių, o ypač ant schene-diediečių. pas kuriuos kelis sykus jis bandė sutverti filiją, bet tie vis nepriėmė. Taigi visiems parapijonams liepė sukalbėti po 3 "Sveika Marija," kad Dievas duotų jiems "dviasią šventą."

Mes nesuprantam, kam kunigas nori butinai visus lietuvius traukti į dangų? Jeigu kas nenori, tegul sau eina kur kitur! mums daugiau bus vietos. Kunigas nesirupina apie žmogaus gyvenimą ant žemės, kamgi rupintis apie užgrabinį jo gyvenimą? Kam už bedievių kalbėt poterių, jei jie patis moka? O jeigu jie nekalba, tai reiskia, kad jie nenori.

Klebonbernis.

Hadleburg, Pa.

Lietuvių čia nemažas bu-rys, bet apšviestųjų kaip ir nėra, visi "katalikai". (Ir katalikų yra apšviestųjų. Red.) Kas skaito laikraščius, tą vadina bedieviu, bet kada ateina algos diena, tai tuos dievobaiminguosius policija nespėja vežti į šaltąją, o bedievių nė nepaliečia. Taigi, kada bedieviai pamato vežant lietuvių į belangę, tai sako: "Čiau jau veža kataliką!"

Gegužės 29 d. J. M-čius, dievuotas žmogus, parėjęs naktį girtas norėjo mane miegantį geležine kačerga nudurti. Turbut tikėjo, kad už nužudymą "bedievio" ap-laikys atlauidus.

J. Subaciūs.

IS ŠKOTIJOS.

Nuo mūsų korespondento.

Naktį į 29 gegužio Bellshill'o biznierių apiplėše L.S.S. organo redakcija. Sudraskė daug visokio turinio kygų. kiek įgalėjo sulaužė masinas, išbarstė raides, žodžių sakant, viskas, kas tik pakliuvo po ranka, stengtasi sunaikinti. Blėdies padaryta apie 20 svarų (\$100.00). Kas tą padarė da aiškiai nesusiekta, bet spėjama, kad tai padarė biznierių-tautiečiai, nes kiek pirm to atsitikimo, keršyjo ir vieną kartą nakčia atsibeldę į spauštuvę A. ir P. Bancevičiaus su kele-ta savo draugų norėjo sumušti zecerį, bet nepavyko ir turėjo už tai užsimokėti baudos.

Bellshill'o tautiečiai tuomi nori išaikinti socialistus, bet ar jiems tai nusiseks, laikas parodys. J. Ž.

NEREIKALINGAS.

S. A. Spilav.

(Tas.)

Vaikas, pamatęs sėdintį Zavada, tekinas atbėgo prie jo.

—Žiūrėkite, dėde, kokį gaiduką man padovanojo kuma,—linksmai čiauskėjo Ignasiukas, rodydamas molinę figurėlę.

—Na, gerai, gerai, eik sau!—rusčiai tarė Zavada, stumdamas ranka nuo savęs Ignasiuką ir, pakilęs, greit išėjo į lauką.

Motina ir sunus dideliai nusistebėję pažūrėjo viens į kitą.

Jau gerokai pritemus sugrįžo iš lauko Zavada ir, eidamas per kiemą, išgirdo kokį tai šlamėjimą iš šono. Jis atsuko ir pamatė mažąjį Ignasiuką, prisiglaudusį prie tvoros, matyti bijancio pasirodyti į akis šiandien piktam šeimnininkui.

Bailiai besizvalganti vaiko išveizda priverė Zavada atsiminti, kaip jis bereikalo subarė vaiką ir išsukė pasigailėjimą toli nepiktojo ukininko širdyje.

—Kodėl gi tu, Ignasiuk, į triobą neini? Miegot laikas!—maloniai tarė jis vaikui ir paglostė jo galvutę.

Ignasiuks tylėjo, stovėdamas su nu-leista galva.

—O duonos su medum nori?—Jau visai maloniai klausė Zavada ir, nelaukdamas atsakymo, nusivedė vaiką į triobą.

Įėjęs, jis atriekė gabalą kvepiančios duonos, tirštai užtepė medaus ir šypso-damas, padavė vaikui.

—Na, valgyk...paikas tu!—atsidusęs pratarė Zavada.

Pradžioje gavėnijos numirė Zavadienė. Palaidojęs pačią, Zavada išsirengė pas gerbiamaį kleboną išpažinties, o potam, kada kunigas sugrįžo iš bažnyčios, nuėjo pas jį. Pasikalbėjimas jų tęsėsi ilgai ir ant sujudusio Zavados veido matyt buvo, kad daug jam atsiėjo šita antroji išpažintis...

—Na, ir kagi, pamėginsime dasižino-ti, kur dingio Viktos vyras,—atsakė links-mai šypsodamas klebonas, kada Zavadas nutilo, šluostydamas nuo kaktos prakaitą.

—Dievas jums atiduos,—pratarė už-raudęs Zavada, bučiuodamas klebono ranką.

Klebonas užklausė vyriausiojo katali-kų dvasiškosios Jungtinės Valstijos apie Stepono likimą. Ilgai negavo jokio atsa-kymo; bet gal-gale atėjo žinia, kuri kaip perkunas nutrenkė Viktą ir sukėlė didelę audrą Zavados dvasioje.

Pasirodė, kad Steponas išbuvo Ame-rikoj tris metus ir potam išvažiavo ant garlaivio "Union" į Europą. Ant "Uni-on'o" atsitiko gaisras ir garlaivis su visu ekipažu ir pasažieriais nuskendo netoli nuo Amerikos krantų.

Potam per tyrinė-jimą išsiaiškino, kad Stepono tarp išsigel-bėjusių pasažierių nebuvo ir tokiu būdu Viktai buvo išduotas oficiališkas paliudi-jimas, kad jos vyras pražuvo ir ji, apver-kus be laiko pražuvęs, tuojaus ištekojo už Zavados, o potam pastojė ir motina jo vienturčio Stasiuko...

Steponas, vienok, buvo gyvas.

Kada prasidėjo gaisras ir pasažieriai baimėje soko į valteles, stumdydami viens kitą ir darydami sau kelią kumščiomis ir peiliais, tarpe įsiskubėję išsigelbėjimo ra-dosi ir Steponas.

Perpildytos valtelės apsisversdavo ir žmonės, pirke už tokią brangią kainą jose vietą, krito į vandenį ir skendo. Įkrito į vandenį ir Steponas. Kaip geras plaukė-jas, jis gana ilgai yrėsi ant vandens, bet ant galo pajuto, kad jau silpsta ir prade-da skęsti, kaip štai pamatė netoli siubuo-jančią tuščią valtelę. Jis įtempė visas sa-vo spēkas, padarė keletą tvirtų pasiirimų pirmyn, sugriebė už šono valtelės ir, kaip katė, įsirangė į ją. Bet nuo didelio pa-vargimo ir baimės jis tuojaus nustojo są-monės...

O valtelė tuom tarpu vėjas vis nešė tolyn ir tolyn nuo katastrofos vietos ir pristumė antgalo prie salos, kurios kran-tas buvo užgyventas žvejais. Pamatę plaukiančią valtelę, žvejai sugavo ją ir, radę gulintį ant dugno apalpusį žmogų, pasiskubino ant kranto.

Dažnot, iš kur jis, nepasisekė, nes ant valtelės nebuvo garlaivio vardo, ku-riam ji priklausė. Po atgaivinimui Ste-ponas negalėjo nieko paaiškinti, kadangi kalbėjo kokius tai žodžius nesuprantama kalba, kas aiškiai liudijo apie jo proto su-misimą.

Palaikę pas save Steponą keliatą die-nų vildamiesi, kad jis ateis į protą ir duos paaiškinimus apie save, bet persitikinę, kad jis yra bepročiū, žvejai pranešė apie

tai pastorui, o tas—valdžiai. Bet pakol suvaikščiojo raštai, Steponas gyveno pas žvejus, ištisas dienas gulėdamas medžių pavėsyje, viską aplinkui šaltai žiūrėdamas. Jis nieko neatsakydavo ant klausimų ir tik baime degančios akys ir gilus sutraukimas antakių liudydavo ant ko tai įtemp-tą veikimą ligotų smegenų. Steponą iš-siuntė į Angliją, nes ta sala priklausė ang-lams. Daug metų išbuvo jis bepročiū na-muose, bet prie racionališko gydymosi ir gero prižiūrėjimo, pradėjo aiškėti jo są-monė. Antgalo jau jis galėjo papasakoti visą savo istoriją.

Netikrai žuvusiam išdavė paliudij-i-mus jo ypatos ir išsiuntė į Rusiją.

Karšta buvo diena. Ant dangaus nė debesėlio, nė mažiausio vėjalio, net pauk-ščių čiuilbėjimo negirdėti, tik aidas kukuo-jančios gegutės iš artimiausios girios tru-ptų gaivino kaip ir užmigusių gamtą. E-žele tarp rugių eina keleivis. Prastas drabužis, juodos sutrukę nuo ilgos kelio-nės basos kojos, pirmalaiko pražilę plaukai ir visas tinklas raukšlų ant išdžiuvusių i-dubusių, da nesenų skruostų, kalbėjo, kad jis jau ilgai eina ir kad gilios dvasios kan-čios nubaltino jo galvą ir išarė raukšlėmis jo veidą.

Jis matomai skubinosi, bet ar nuo karščio ir pailsimo, ar nuo troškinančių jausmų tankiai sustodavo, sunkiai atsidus-davo ir marskinių rankove nušluostydavo šlapia nuo prakaito, o daugiau nuo asarų, veidą.

Pamatęs ant kelio pasisukimo pažįsta-mą nuo mažų dienų kryžių, keleivis pasisu-ko prie jo ir priėjęs puolė ant kelių.

—Dėkoju Tau, pakabintasis ant kry-žiaus, už stebuklingą išgelbėjimą ir už tai, kad man padėjai sugrįžti į savogimti-nę šalį pas pačią ir vaikus...—prašnabzdėjo jis.

Jam rodėsi, kad ne seniau, kaip vakar pas šitą patį kryžių jis sėdėjo su savo my-lima Vikta ir suneliu. Vikta padėjo prie kryžiaus vainiką—ir kaip jis gerai atsime-na—iš vasilkų, lygynai tokį, kaip dabar čia guli.

—O gal ir šitą patį padėjo Vikta...—smilktelėjo jam galvoj, ir mintis, lyg ban-gos laike jurių pasikėlimo, šimtinį kartą pradėjo risti vieną paskui kitos ir vis aiš-kiau ir aiškiau piešė praeitį, seniai užmirš-tą, išmestą iš galvos, kaip nereikalingą, o dabar stojusia taip brangia. Prisiminė jam, kad, vieną kartą grįžtant namo, Vik-ta kaip tik neįpuolė į šaltinį ir jis vėlą pergyveno tą, ką jautė tada.

Kaip jis išsigando nuo vienos minties netekti jos! Juk be Viktos jis negalėtų gy-venti! Keleivis pažvelgė į tą šalį, kur šaltinis ir dievotai persižengjo.

Steponui—skaitytojas, žinoma, paži-no jį, bet Steponui kitam, nepažįstamam, pirm laiko pasenusiam, beveik seneliui, prisiminė lyg mažiausių smulkmenų visas praėjęs gyvenimas, kaip jis paliko pačią, dėlei kurios tiek turėjo pakelti kančių; viskas, kaip panoramoje, praėjo pro jį: jo sunkus bežemio gyvenimas, vargingas bernavimas, susitikimas su Vikta, jų mei-lė, o paskiaus naujos nelaimės šeiminiško gyvenimo, kritimas karvelių ir liga, galu-tinai sunaikinusi ir paskutinius trupinius, ir, antgalo, katorginis vaziavimas į Ame-riką.

Vertė P. Posmyla.
(Toliaus bus.)

I. I. STANKUS

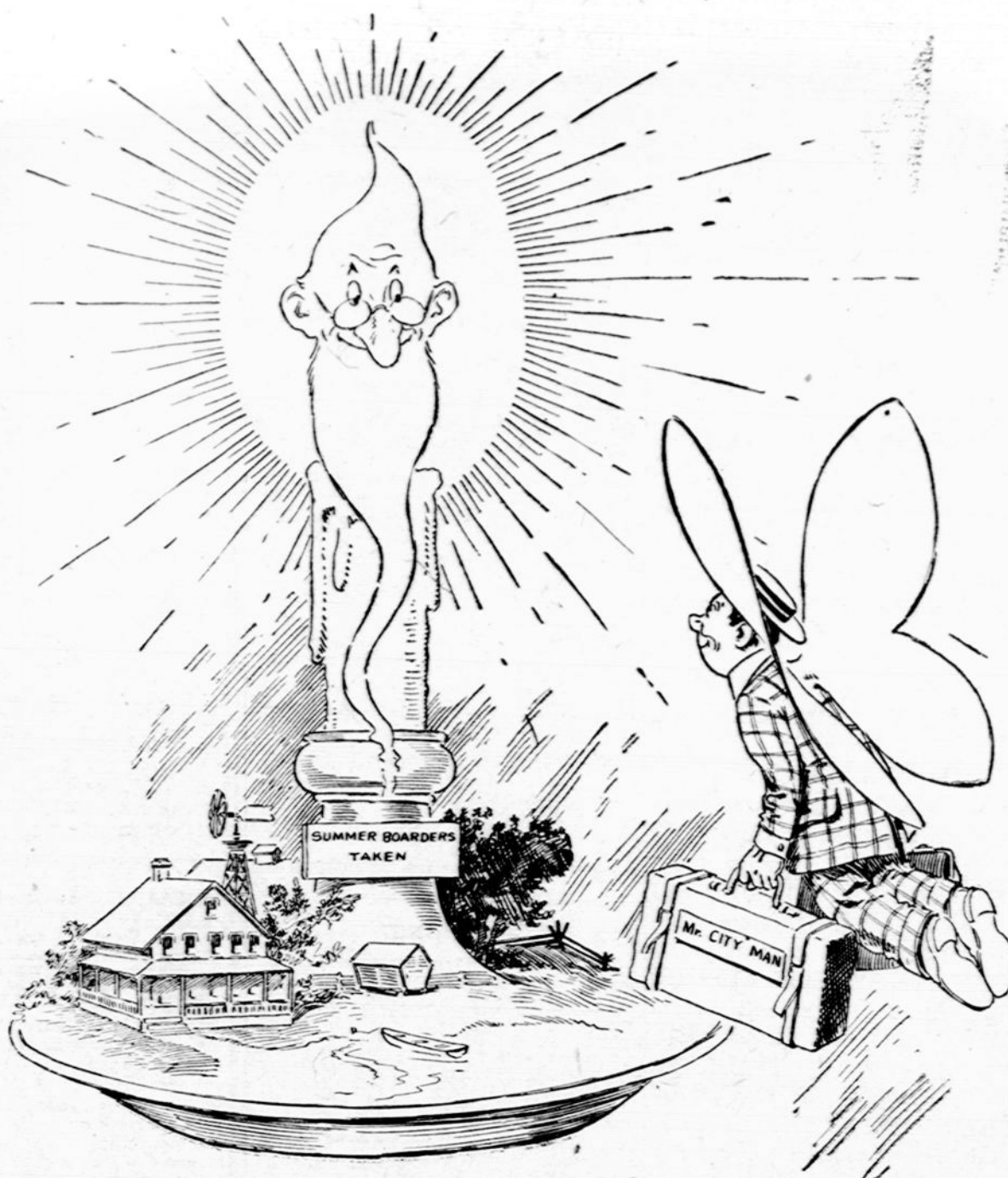
Ignas Stankus, kurį "Keleivio" skai-tytojai išdailės jau žino iš jo straipsnių, šimet, birželio 17 d., pabaigė Indianos universitetė daktarystės mokslą. Ignas Stankus pirma mokinosi 4 metus Valpa-raiso universitetė, paskui išvažiavo į In-dianapolis, Ind., kur ištyrimui naujausių medicinos išradimų padėjo ilgesnį laiką negu to reikalaujama.

Taigi sveikinam d-rą I. Stankų, kai-po naują mūsų dirvoj veikėją, ir velijam kuogeriausių pasekmių, kuogražiausios ateities.

"Kel." Red.

KELEIVIS.

(By the kindness of "The Boston Traveler")

Lig šiol vis lijo ir buvo šaltas oras. Visi kalbėjo, kad Berželis kažin kō verkia. Bet ant galo Berželis nusišypsojo ir miesto žmonės pradėjo skristi į laukus, kur jo gražumas geriau matosi. Šitas paveikslėlis parodo, kaip ponas Miescionis (Mr. City Man) prisitai-sęs sparnus leidžiasi ant ukės, kur maloniai šypsosi senukas. Tai Berželis. Bet tas Ber-želis nevisiems toks linksmas. Kas netur duonos, tas apie tą grožę nė nesvajoja!

IŠ LIETUVOS

Teisimas. Vilniaus Teis-mo Rumai bal. 27 d. teisė 11 žmonių dusėtiškių dar už 1905 m. Iš jų Stauskį nu-teisė 3 mėn. tvirtovės, o ki-tus išteisino.

Užgintos knygos. Užsie-nio knygų cenzura kas mė-nuo išleidžia sąrašą knygų, kurios leidžiamos ir kurios draudžiamos Rusijos paval-diniais skaityti. Tame ka-talogo vedamas ir lietuviškų knygų skyrius. Gruodžio mėn. praėitų metų ir sausio m. šių metų užginta: 1) V. K. Račkausko "Eilėmis ir proza." Chicago 1909. 2) "Lietuvos" Kalendorius 1910 m. Chicago. Sutaissė J. Il-gaudas. 3) Jovaro "Tėvy-nės laukuose." Apsakų rin-kiny (Žmonių knygyno) No. 3). Pittsburgh. 1909.—Is Jovaro eilių rinkinio "Pirmieji žiedai" (Chicago 1909), užginta skaityti 2 ei-lutes.

Šiauliai (Kauno gub.). Iš didžiosios pėtnyčios į subatą Šiaulių policija su žandarais vidurnaktį darė kratas pas kaikiuriuos įtariamus žmones; pas šuvėją Juozą Stankuną rado Šiaulių Liet. soc.-dem. org. antspaudą ir du valš-čiaus antspaudu ant pašpar-tų spaudžiamus ir nemažai pašpartinių blankų; taipgi rado keletą revolverių ir kiek tai literatūros su atsišauki-mais; pas jį buvo neseniai ap-sigyvenęs Viktoras Matuzas siuvėjas ir jį už tą patį kal-tina. nors V. Matuzas ir vi-siškai galėjo nežinot, kas pas J. Stankuną yra.

Tą pačią naktį krėtė pas Alfonsą Mickevičių ir pas Joną Medžiauskį; pas juos rado tik po keletą egz. nesu-vis legališkos literatūros, iš-tų kaikiuriuos buvo leistos, bet paskui vėl uždraustos. Krė-tė pas Stasiulienę ir dar pas kaikiuriuos žydus. Juozas Stankunas su Matuzu sėdi kalėjime ir sunkiai kaltina-mi, o kiti palikti ant tolimes-nio tirinėjimo. Kiek girdė-jome, areštuotieji spėja, kad iš jų pačių draugų atsiradę išdavikai, kurie juos amžinai suėdė.

J—

Spaudos atgavimo suka-

tuvės buvo gegužio 7 d. Tą dieną suėjo lygiai 6 metai, kaip mums šiaipus sienos po ilgos kovos vėl leista spau-zdinti visi raštai lietuviško-mis raidėmis. Tą dieną turi buti mums brangi ir paminė-ta, nes tai diena, kurioj aiš-kiai visi pamatė mūsų 40 me-tų kovos laimėjimą. Jeigu per 40 metų mės išstėjome tokią sunkią kovą kovoti ir galų gale laimėjome, tad ži-nokime, kad jeigu tik rankų nenuleisime, tai ir toliau lai-mėsime kovą už geresnę atei-tį, už geresnį gyvenimą.

Norėjo pabėgti nuo kar-

tuvų. Tai buvo taip. Ko-vo mėnesį teismas pasmerkė kareivį M. Satiuliną pakarti už užpuolimą ant monopo-liaus. Balandžio 24 d. 2 val. naktį iš kareivių gautvach-tos (kalėjimo) vedė tą karei-vį 8 kiti kareiviai su vyres-niuoju į Antakalnio areštan-tų skyrių, kur turėjo būti pakartas. Kalėjimo tarp-vartėje pasmerkėtasis sykiu davė vienam kareiviui į kru-tinę ir kiti kareiviai dar ne-spėjo sugriebti, o jau pas-merkėtasis leidosi bėgti Anta-kalnio gatvė šv. Petro baž-nyčios link ir prapuoė tam-sumoje. Bet jo nelaimė, už-bėgo ties likarnos šviesa, besivejanti kareiviai pamatė, sovė ir...užmušė ant vietos.

(Is "Liet. Uk.")

Redakcijos atsakymai.

A. B. Vabalninkui.—Straipsnelis perdaug išties-tas ir nelabai užimantis.

F. Ž.—Tamistos straips-nelis "Kunigai bedieviai" la-bai panašus į "Pritruko kan-trybės", kuris neseniai tilpo, nekuriuose vietose net tie pa-tįs žodžiai atsikartoja, taigi, dėl išvengimo laikraštyje no-toniškumo, tuotarpu jo ne-talpinsime. "Mielaširdingi darbai" gal tiktu į kokį nors juokų laikraštį, bet į "Ke-leivį" netinka.

F. Vaidziuliui.—Ta-mistos klausimas pastatytas neaiškiai, todėl negalima duot nė atsakymo. Kapu-cino mės nepažįstam, negir-dėjom jo pamokslų ir nega-lim kaslink to išiešksti savo nuomonės.

J. Bajorui.—Kritikuoti kunigo pamokslą neužsimo-ka, nes tai perdaug menkas

Pajieškojimai

Pajieškau Petro Dirgėnčiaus, paeina iš Balandžių kaimo, Ervilko valk., Rase-nių pav., Kauno gub. Turiu labai svar-bų reikalą. Todel jis pats arba žinan-tieje apie jį teiktis pranešti šiuo adresu: Petras J. Babilius, 69 Clark st., Cambridge, Mass.

Pajieškau tėvo Antano Kvatersko, paeina iš Svalkų gub., Seinų pav. ir para-pijos, Dalelių kaimo, 18 metų kaip Amerikoje. Kas apie jį žinoite maloneki-te pranešti šiuo adresu: Beneda Kvaterskiute, 83 Emerald st., Gardner, Mass.

Pajieškau Svergerio Kazimiero Gudo, paeina iš Kauno gub., Panevėžio pav. Pirmiau gyveno New Haven, Conn. Tu-riu prie jo svarbų reikalą. Jis pats, ar kas apie jį žino mēdžiū pranešti ant šio adreso: Justinas Poška, 32 Glenwood ave., Binghamton, N.Y.

Pajieškau pusbrolio Juozapo Kaspara-vičiaus, paeina iš Kauno gub., Šaulių pav., Raudėnų parapijos, Gerkančių sodž. Pir-miau gyveno Libonon, N.H. Pajieškau pažįstamo Jono Bielskio, tos pačios gub., ir pav., Lukės parap., Vensėdžių Teter-vinės. Kas apie juos žino arba jie patys teiktis duoti žiną šiuo adresu: St. Kirsis, 97 P.O. Box 71, West Fitchburg, Mass.

Pajieškau Emilijos Micelienės, Kau-no gub., Šiaulių pav., Lukės parap., Vertelių sodž. Metai atgal gyveno Chi-cago, Ill. Todel kas apie jį žino arba ji pati teiktis pranešti šiuo adresu: Elzbieta Joecekienė, 14 Summit ave., Beverly, Mass.

Pajieškau Tamošiaus Rudziko, Svalk-ų gub., Seinų pav., Kapčiamiesčio gmi-no, Padumų kaimo, 18 metų kaip Ame-rikoje. Pajieškau Juozapo Masolio, tos pačios gub., ir pav., Leiponių gmino, Ne-libonių kaimo. 25 metai kaip Amerikoje. Kas apie juos žino arba jie patys teiktis duoti žiną šiuo adresu: Petras Dabrakas, 628 E. Main st., New Britain, Conn.

Pajieškau tetos Izabelės Siminaičiutės, po vyru Dovidonienės. Turiu svar-bų reikalą. Ji pati arba apie jį žinan-tieje teiktis pranešti šiuo adresu: Marceja Marcinikiute, 6011 Howthorne ave. N. E., Cleveland, Ohio.

Pajieškau pusbrolio Stanislovo Sano-vičio, pirmiau gyveno Chicago High, Ill. Girdėjau kad išvažiavo į Orange City ir nuo to laiko negavau jokios žinios. Todel jis pats arba kas apie jį žino, maloneki-te pranešti, už ką busiu dėkingas. Antanas Ambrazas, 788 Cambridge st., E. Cambridge, Mass.

Rengia Bostono Latvių darbininkų Draugija.

Atsibus Panedėlyj. 4 Liepos (July), OKLAND GROVE, East Dedham, Mass.

Prasidės 11 valandą ryte. Piknikas bus papuoštas skaisiais, lenk-tynėmis, mitymais, šaudymais ir kito-kiais pasilinksminimais, už kuriuos bus skiriamos dovanos. Gražūs I. SMILGOS orkestra. Panga 35c. RENGIMO KOMITETAS.

Piknikas!

Atsibus Panedėlyj. 4 Liepos (July), OKLAND GROVE, East Dedham, Mass.

Prasidės 11 valandą ryte. Piknikas bus papuoštas skaisiais, lenk-tynėmis, mitymais, šaudymais ir kito-kiais pasilinksminimais, už kuriuos bus skiriamos dovanos. Gražūs I. SMILGOS orkestra. Panga 35c. RENGIMO KOMITETAS.

Dr-stė Lietuviška Tautiška Tėvynės Myletojų No. 1.

Town of Lake, Chicago, Ill.

ADMINISTRACIJA:

Prezidentas A. J. Bierzyński,

4600 S. Paulina st.

Vice-prez. A. A. Pozka,

4400 So. Harmitage ave.

Prot. rašt. K. A. Czapas,

4436 S. Wood st.

Turtų sekr. Leonginas Jaugilis,

4606 S. Paulina st.

Kasierius F. Jaugilis,

4606 S. Paulina st.

DRAUGYSTĖ

Lietuviška Tautiška

Dr-stė Lietuviška Tautiška

SVIESOS ŽVAIGŽDĖ No.1

Town of Lake, Chicago, Ill.

VYRIAUSYBĖ:

Pirmsėdis — M. J. Tuolekis,

4426 So. Harmitage avenue.

Pirm.-pagelbinis. — P. A. Aukštikalnis,

4512 So. Wood street.

Raštin.-protokolų — A. M. Petraitis,

4435 So. Wood street.

Turtų raštininkas — D. I. Zonsitis,

4536 So. Harmitage ave.

Kasierius — D. I. Zonsitis,

4536 So. Harmitage ave.

Sokiai! Sokiai!

West Fitchburg, Mass. Lietuvių jau-

nuomėnė parengia pūkins Sokius

25 d. berzelio (June) 1910 m.

UNITY HALL, 156 Ashbarham st.

Prasidės 7:30 valandą vakare, trauksis

iki po 12 nakt. Bus lakiojanti pačta.

Dvi merginos gausios daugiausiai atvi-

relių — gaus pūkins dovanas. Vieną

dovaną gaus ir vyras. Įžanga: Vyras

25 c. Merginoms 10 c. Muzikantai bus

kopuikliai. Visus užprašo atsilankyti.

KOMITETAS.

Gera proga lietuviai.

AS užlaikau plumer shop ir Sheet

Metal Work. Is prielasties senumo norė-

čiau gauti partnerį arba ir šiaip žmonių,

kuris mylėtų tą darlą. Gali atsišaukti

ir nemokantis to darbo, as išmokysiu.

Prie biznio reikia įnešti biškį pinigų.

Dėl didesnio aiškumo kreipkitės laišku.

Jeigu nenorėty susit, tad gal visai at-

pirt. Priežastis pardavimo — liga.

Adresas toks:

A. Greecivt,

9 Ames st., Montello, Mass.

Telephone 762 So. Boston.

Dr.F. Matulaitis

495 Broadway, So. Boston.

Valandos:

Nuo 8-10 ir 12-1 rtyo ir nuo 7-9 vakare.

Nedėlioms iki 3 val. po pietų.

Lietuviškai-Lenkiskai

DENTISTAS

(Dantų Daktaras.)

Dr. S. ANDRZEJEWSKI

Ištraukia pasigadinusius dantis be jokio

skausmo ir pigiai. Užtaiso padugusius ir

įveda naujus. Darbas gvarantuotas.

Valandos: Nuo 9 rtyo iki 8 val. vakare.

238 Harrison ave., Boston.

Geriausias Lietuviškas Siuvejas.

Siuvame visokių ru-

bus merginoms ir

vyras. Tur-

ime visokių audini-

ų skuknis. Dirbame

visokius siutus ir

overkotes. Užėmę

kūriant o jeigu nori

turėti gražią dra-
pa, mės galime tau ją

padaryti.

Z. BUDRECKIS,

222 Broadway, So. Boston, Mass.

SIFKORCIŲ AGENTURA

po No. 877 Cambridge st.,

CAMBRIDGE, MASS. (prie soduko)

Parduodam Sifkortes ant geriausių linijų

Užrašom visus laikraščius ir prie to duod-

dam dovanų pūkins knygą.

Turim gražiausių popierių gromatomis

rašyti. Užlaikome geriausias ir asitruo-

sins brivitas. Čia galima gauti puikius

pasių markinių ir kitokių apvadų. Lai-

kom gyduolių nuo daugelio ligų. Pūki-

daing knygelė 35c. Vertes dabar pasi-

duodu už 10c.

Su guodone

P. BARTKEVICZ,

877 Cambridge st., Cambridge, Mass.

Pigūs išpardavimas.

Is prielasties persikėlimo į kitą mies-

tą turime viską pigiai parduoti. Turis

žiausios gromatomis popieros 33-jų ga-

ARGO

Gloss Starch

Palaidas KRAKMOLAS, stovint krautuvėse po len-
tyrų sutraukia dulkes, tirinėjusvarumus, todėl jūsų
skalbiniai tūstai pilkai-balti arba geltoni.

ARGO yra geriausias krakmolas skalbiniams. Galima vartoti
šaltą ir karštą. Nusipirk gryno **ARGO** Preke 5 c.

